



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: I. B.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2025, o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou a jejími doplněními ze dne 27. 5. 2025 a ze dne 2. 6. 2025 domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

námítky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 1. 2025, č. j. X, kterým byl od 19. 12. 2024 žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalobkyně namítala, že nebyla spolehlivě zjištěna invalidita a její vznik. Posudky posuzujících lékařů dle žalobkyně nezjišťovaly rozhodné skutečnosti předepsaným způsobem a z předepsaných podkladů. Nové aktuální zjištění nebylo poměřováno se stavem před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Předně dle žalobkyně nebyl zjišťován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle žalobkyně je dostupně dokumentován již od 23. 9. 2019. Za zdravotní postižení nebyl pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považován soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí a pracovní schopnost. Podklady tak nemohly být posuzovány jednotlivě, ani v souvislostech. Posudková lékařka v posudku ze dne 11. 11. 2024 přiznává, že vychází pouze z posouzení zdravotního stavu v námitkovém řízení 10/23 a neurologického vyšetření ze dne 4. 4. 2024. Posuzující lékař námitkového řízení úsečně potvrdil prvoinstančně stanovené datum vzniku invalidity ke dni 4. 4. 2024, což je datum neurologického vyšetření, při kterém byla údajně uvedena progresa v objektivním nálezu. Toto potvrzení nelze dle žalobkyně považovat za spolehlivé zjištění stavu věci. Rozporná byla také zjištění dílčích rozhodných skutečností, které přesto vedlo k potvrzení správnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Žalobkyně uvedla, že je pro zdravotní postižení, které posuzující lékaři určili jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, v péči lékařů již od 17. 8. 2020 a v péči neurologické ambulance od 15. 11. 2019. Považovala by za správné hodnocení podkladů jednotlivě i v souvislostech právě od tohoto období, od zhoršení zdravotního stavu, kdy byla nucena poprvé vyhledat ošetření lékařem z oboru neurologie. Žalobkyně dále uvedla, že dne 14. 10. 2024 uplatnila třetí zamítnutou žádost o invalidní důchod, pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění. Invalidita byla zjištěna, avšak neúplně a nepřesvědčivě, nebyla zjišťována, posuzována pro účely zákona o důchodovém pojištění na základě nové žádosti. Podmínku potřebné doby pojištění splnila žalobkyně prostřednictvím OSSZ Karviná, doplacením čtyř měsíců. Invalidní důchod jí byl přiznán od 19. 12. 2024. Bylo vydáno nové rozhodnutí, ale opět na stěžejním podkladě posudku o invaliditě ze dne 11. 11. 2024. Žalobkyně dále uvedla, že jí nebylo umožněno určit si konkrétní datum, ke kterému požaduje posoudit zákonné podmínky vzniku nároku, při uplatňování žádosti o invalidní důchod dne 14. 10. 2024, kdy jí tato možnost byla zatajena. Byla poučena o možnosti, ale ne žalovanou, a až po lhůtě a současně se jí dostalo poučení o existenci možnosti, jí zřejmě opět odepřené, změny data přiznání do 30 dnů od oznámení rozhodnutí, na základě žádosti. Dne 5. 2. 2025 uplatnila žádost o změnu data přiznání důchodu ze dne 4. 2. 2025. Rozhodnutí jí nebylo doposud oznámeno. Z moci úřední bylo zahájeno námitkové řízení a vydáno napadené rozhodnutí. Dále uvedla, že od 23. 9. 2019 není schopna vykonávat dosavadní činnosti jako strojírenská dělnice ani obdobnou práci. Má postiženou svalovou a kosterní soustavu, trpí degenerativním postižením s funkčními poruchami, chronického charakteru, s dopadem na celkovou výkonnost, pohybové schopnosti, schopnost zvládat denní aktivity a na kvalitu života. Na své postižení není adaptována, o čemž svědčí i četná zranění, popálení, pořezání, pády, aj. Neustávající progresa zdravotního postižení značně snižuje kvalitu jejího života a znemožňuje jí výkon už i jen běžných denních aktivit a neumožňuje jí, zapojit se do pracovního procesu.

2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že „podání datované 4. února a učiněné 5. února 2025, ačkoli nazvané „Žádost o změnu data přiznání důchodu“,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

posoudila žalovaná v souladu s povinností normovanou v § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a pojala z hlediska obsahu coby patrný nesouhlas s rozhodnutím prvostupňovým, resp. jako námitky vůči rozhodnutí prvostupňovému ze dne 23. ledna 2025, č. j. X (které žalovaná vydala v řízení o žádosti o přiznání invalidního důchodu ze 14. října 2024). O takto podaných námitkách (včetně sporovaného data vzniku invalidity co jejich středobodu) rozhodlo posléze a zjevně aktuálně žalované – žalovatelné rozhodnutí. Poživatel (zde invalidního) důchodu samozřejmě může – ovšem s oporou v § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v rozhodném znění – požádat o změnu, má-li mj. za to, že důchod mu byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží (poznámka žalované – dané ustanovení evidentně míní důchody pravomocně přiznané), a potom by se též uplatnilo žalobkyní operované znění § 81 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. (Prvostupňové rozhodnutí bylo jinak žalobkyni oznámeno doručením 31. ledna 2025, na uvedené reagovala jmenovaná 5. února 2025.)“ Co se týče pojednávaného data vzniku invalidity, k tomu žalovaná konstatovala, že posudková lékařka Institutu jasně vyslovila, že datum vzniku invalidity ke dni 4. 4. 2024 je stanoven dnem neurologického vyšetření, kde je uvedena progresse funkčního postižení na dolních končetinách při prokázané polyneuropatii s možným podílem radikulopatie.

3. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 10. 2024 podala žalobkyně žádost o invalidní důchod. Při posouzení zdravotního stavu dne 11. 11. 2024 dospěla posuzující lékařka k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá invaliditě I. stupně. Dle posuzující lékařky rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 %. Vznik invalidity stanovila k datu neurologického vyšetření 4. 4. 2024. Rozhodnutím ze dne 25. 11. 2024, č. j. X zamítla žalovaná žádost o invalidní důchod s tím, že žalobkyně získala v rozhodném období od 4. 4. 2014 do 3. 4. 2024 pouze 4 roky a 249 dnů pojištění a v rozhodném období od 4. 4. 2004 do 3. 4. 2024 pouze 9 roků a 142 dnů pojištění. Dále se ze spisu podává, že žalobkyně doplatila potřebnou dobu pojištění a požádala o vydání nového rozhodnutí. Žalovaná vydala nové rozhodnutí dne 23. 1. 2025, č. j. X, kterým přiznala žalobkyni od 19. 12. 2024 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Dne 5. 2. 2025 doručila žalobkyně žalované podání nazvané „žádost o změnu data přiznání důchodu“, v němž nesouhlasila s datem vzniku invalidity, kdy podle ní musela invalidita vzniknout v dřívějším období a nikoliv až 4. 4. 2024. Toto podání posoudila žalovaná dle svého obsahu jako námitky proti rozhodnutí ze dne 23. 1. 2025. O těchto námitkách žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 4. 2025, č. j. X. Námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 1. 2025 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Institutem posuzování zdravotního stavu dne 9. 4. 2025. Posuzující lékařka dospěla ke shodnému závěru s lékařkou prvního stupně ohledně data vzniku invalidity dne 4. 4. 2024, a to neurologickým vyšetřením, z něhož plyne progresse v objektivním nálezu. Námitkám ohledně data vzniku invalidity k 23. 9. 2019 nebylo vyhověno. Závěr posuzující lékařka odůvodnila tím, že podle doložené lékařské dokumentace, která byla opakovaně projednána jak v prvním stupni řízení, následném námitkovém řízení a opakovaně i na posudkové komisi MPSV v rámci vypracování posudkového zhodnocení pro soudní řízení, které bylo i opakovaně odročeno pro vypracování srovnávacích posudkových zhodnocení, bylo vždy potvrzeno lehké funkční

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

postižení. Datum vzniku invalidity ke dni 4. 4. 2024 je stanoveno dnem neurologického vyšetření, kde je uvedena progresse funkčního postižení na dolních končetinách při prokázané polyneuropatii s možným podílem radikulopatie. Posuzující lékařka uzavřela, že do 3. 4. 2024 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Od 4. 4. 2024 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 %.

4. Z posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 8. 8. 2025, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že posudková komise zasedala ve složení předseda komise MUDr. A. S., další lékařkou MUDr. I. W. s odborností neurologie a tajemnice Bc. T. E. Žalobkyně se jednání posudkové komise nezúčastnila. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů a posudkové hodnocení. Posudková komise dospěla k závěru, že v uváděném období byly předchozí posouzení Institutu posuzování zdravotního stavu i lékaře v námitkovém řízení správné. Vznik invalidity datuje od 4. 4. 2024, což odpovídá vývoji zdravotního stavu, ve smyslu postupné progresse nálezů. Pokles pracovní schopnosti je hodnocen podle kapitoly VI., položky 9b), kde z procentního rozpětí 20-40 % byl zvolen 35 % pokles, který dále neměnila. Dle posudkové komise je v diagnostickém souhrnu jako vedoucí diagnóza uveden syndrom karpálního tunelu. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.
5. Podáním ze dne 1. 9. 2025 se žalobkyně vyjádřila k posudku PK MPSV ČR v Ostravě a uvedla, že posudková komise stanovila vznik invalidity od 4. 4. 2024 na základě nahodilé skutečnosti, bez náležitého odůvodnění, bez úplné a přesvědčivé opory v závazných podkladech a v zákoně. Posudek byl vydán na základě nesprávně zjištěného stavu věci, je neúplný a nepřesvědčivý. Invalidita žalobkyně nebyla řádně zjištěna. Posudková komise dle žalobkyně uvádí, že je v dlouhodobé péči neurologické ordinace pro vertebropatické potíže a potvrzuje rozhodnutí o invaliditě na I. stupni, kdy rozhodující příčinou je postižení HKK bez dalšího. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla dle žalobkyně dosavadními posudky zjištěna správně a s náležitým odůvodněním.
6. S ohledem na námitky žalobkyně si soud vyžádal doplnění posudku PK MPSV ČR v Ostravě. V doplňujícím posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 3. 10. 2025 posudková komise uvedla, že do doby 4. 4. 2024 nejsou lékařské zprávy průkazné ke změně posudkového stanoviska. Tedy skutečnost, že invalidity na základě lékařských zpráv není dosaženo. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně je syndrom karpálních tunelů oboustranně, atrofizace svalstva ohýbačů prstů akrálně a svalů červovitých, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti. Od posledního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

posouzení v námitkovém řízení v 10/2023, kdy nebyla invalidita uznána, dochází k progresi zdravotního postižení. Proto je invalidní důchod I. stupně stanoven od 4. 4. 2024. Do této doby lékařské zprávy nedokladují možnost vzniku invalidního důchodu jakéhokoli stupně. Posudková komise uzavřela, že neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

7. Žalobkyně ve svých podáních ze dne 19. 10. 2025, ze dne 7. 11. 2025 a ze dne 21. 11. 2025 konstatovala mimo jiné, že pro dřívější vznik invalidity poskytuje dostupná komplexní dokumentace objektivní podklad. „Pouhé“ projevy jejího onemocnění (prokázaného postižení svalové a kosterní soustavy), žalovaná i PK MPSV určily za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i v minulosti, aniž by svůj závěr opřely o konkrétní podklady, tedy, že vertebropatické potíže od 23. 9. 2019, které neurologickým potížím bezprostředně předcházely, mohly odůvodnit její dočasnou pracovní neschopnost, pracovní omezení, progres nepříznivého zdravotního stavu, nikoli však přiznání invalidního důchodu, jak je zjevné z jejich výstupů. Svá tvrzení žalobkyně opírá i o potvrzení pracovního omezení pro úřad práce ze dne 23. 12. 2019 a dne 11. 11. 2020. Rozhodující příčinou invalidity je podle správního orgánu postižení horních končetin. Z dostupných výsledků vyšetření a zdravotních změn dle žalobkyně vyplývá, že invalidita v jejím případě mohla vzniknout k jinému, dřívějšímu datu než 4. 4. 2024, a že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. postižení svalové a kosterní soustavy. Poukázala na to, že od 23. 9. do 23. 12. 2019 byla na nemocenské, od 24. 12. 2019 má pracovní omezení vlivem trvalého vertebropatického zdravotního postižení, nepříznivá neurologická symptomatologie od 15. 11. 2019, od 17. 8. 2020 trpí omezenou funkcí končetin. Konstatovala trvalý funkčně významný neurologický nález (EMG 10/20), pracovní omezení ze dne 11. 11. 2020, svalové atrofie (23. 9. 2021). Dle žalobkyně z dostupné dokumentace jasně vyplývá, že trvale dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav u ní vznikl mnohem dříve a jeho příčinou jsou vertebropatické potíže, na podkladu degenerativních změn, deformit páteře, insuficience páteře a svalového korzetu, entézopatie, nepříznivá neurologická symptomatologie, omezená hybnost končetin, trvalý funkčně významný neurologický nález, poškození nervů, svalové atrofie, namáhavá dušnost, míšní projevy, progres i bez pracovní zátěže v závislosti na situační zátěži, pohybu, poloze, manipulaci a předměty, klimatických změnách. Žalobkyně uzavřela, že posudek byl vydán bez náležitého odůvodnění, dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nebyl zjištěn a posouzen správně, úplně a přesvědčivě.
8. S ohledem na přetrvávající námitky žalobkyně, vyžádal soud srovnávací posudek u PK MPSV ČR v Brně. Žalobkyně nebyla jednání posudkové komise dne 10. 12. 2025 přítomna. Posudková komise zasedala ve složení předsedkyně komise MUDr. K. H., další lékařkou MUDr. K. P., s odborností neurologie a tajemnice Mgr. I. B. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů a posudkové hodnocení. Posudková komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je neurologické postižení, jmenovitě se jedná o axonální senzomotorickou polyneuropatii. Posudková komise stav od data 4. 4. 2024 hodnotila jako zhoršený oproti minulým vyšetřením, což potvrzuje i vyšetření evokovaných potenciálů ze dne 18. 4. 2024. Zhoršení je zejména stran klinického nálezu na dolních končetinách, kdy „akrálně je omezená DF a

PF oboustranně“. Dle vyšetření praktického lékaře z pozdějšího data žalobkyně nezvládá stoj na špičkách, stoj na patách pouze s přidržením se, je porucha citlivosti a vibračního citu dolních končetin. Na základě úplného prostudování zdravotní dokumentace posudková komise konstatovala, že předchozí posouzení lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu z 11. 11. 2024, lékaře v námitkovém řízení dne 9. 4. 2025 i při jednání PK Ostrava ze dne 8. 8. 2025 i 3. 10. 2025 byla provedena správně. Žalobkyně dle posudkové komise byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35 %, což odpovídá vývoji zdravotního stavu, ve smyslu progresu nálezů. Pokles pracovní schopnosti hodnotila komise podle kapitoly VI., položky 9b), kde z procentního rozpětí poklesu pracovní schopnosti 20 – 40 %, zvolila 35 %, a to i s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu, kdy na EMG nelze vyloučit i přítomnost radikulopatie. Posudková komise dále uvedla, že pro položku 9c) nebyla naplněna kritéria tam uvedená. Nejednalo se o těžké funkční postižení, kdy je popisováno těžké funkční postižení motorických funkcí jedné končetiny či středně těžké postižení motorických funkcí dvou končetin či jiný těžký neurologický deficit s podstatným omezením hybnosti, svalové síly, fyzické výkonnosti, případně dechových funkcí, se značným omezením některých denních aktivit. Žalobkyně je dle posudkové komise schopna pracovat s využitím kvalifikace a praxe s určitými omezeními, vykonávat lehčí práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Je schopna rekvalifikace zaučením. Do data 4. 4. 2024 nejsou dle posudkové komise lékařské zprávy průkazné ke změně posudkového stanoviska, tedy skutečnosti, že invalidity na základě lékařských zpráv není dosaženo. Žalobkyně je dle posudkové komise schopna práce s menšími nároky na tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Subjektivní potíže žalobkyně patří do obrazu onemocnění a jsou již proto součástí procentuálního ohodnocení dané položky. Posudková komise závěrem podotkla, že zdravotní stav žalobkyně byl od 11/2021 posouzen při 14 jednáních, a to 3x na prvoinstanci, 3x při námitkovém řízení a 8x na různých posudkových komisích. Dle posudkové komise je vyloučeno, že by se všichni posudkoví lékaři a posudkové komise mýlili a invalidita by měla být přiznána od roku 2019 či roku 2020. Stav v letech 2019 do 3. 4. 2024 nevedl k invalidizaci, a to ani I. stupně. Od 4. 4. 2024 je dle posudkové komise shoda na přiznání invalidity I. stupně, je i shodné posudkové hodnocení.

9. Žalobkyně ve svých podáních ze dne 22. 12. 2025 a ze dne 16. 1. 2026 uvedla, že posudek posudkové komise je nepředvídatelný, řádně neodůvodněný, nevychází z kompletní zdravotní dokumentace, je neúplný a nepřesvědčivý. Dle žalobkyně je prokázáno trvání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu od 23. 9. 2019, což je také pravděpodobný skutečný vznik invalidity a nároku na poskytnutí invalidního důchodu k jinému datu. Dle žalobkyně posudek PK MPSV ČR Ostrava ze dne 8. 8. 2025 a ani srovnávací posudek PK MPSV ČR Brno ze dne 10. 12. 2025 neurčují v projednávané věci přesvědčivě a jednoznačně datum vzniku invalidity. Dle žalobkyně stanovení data vzniku invalidity nahodile, na základě toliko nahodile určené rozhodující příčiny, je v rozporu s vlastním zjištěním správního orgánu ve správním řízení ve věci, konstatováním, dostupnou komplexní dokumentací zdravotního stavu a pracovní schopností žalobkyně, obsahem posudků a platnou legislativou.

10. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 23/2018 – 37).
11. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
12. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
13. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
14. Krajský soud při hodnocení posudků posudkových komisí dospěl k závěru, že zejména pak srovnávací posudek PK MPSV v Brně je úplný a přesvědčivý. Posudková komise ve srovnávacím posudku řádně vysvětlila, jaké zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobkyně zohledněny její další zdravotní potíže a profesní zařazení a Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

náležitě zdůvodnila datum vzniku invalidity. Oba posudky PK MPSV se shodly na závěru, že u žalobkyně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu neurologické postižení, jmenovitě se jedná o axonální senzomotorickou polyneuropatii dle kapitoly VI., položky 9b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které z rozmezí poklesu pracovní schopnosti 20 – 40 % komise stanovily 35 % a to i s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu, kdy na EMG nelze vyloučit i přítomnost radikulopatie. Posudkové komise také posoudily zdravotní stav žalobkyně a jeho vliv na pracovní schopnost v celém rozsahu. Komise dospěly ke shodnému závěru, že žalobkyně byla od 4. 4. 2024 invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, což odpovídá vývoji zdravotního stavu, ve smyslu postupné progrese nálezu. Šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Posudkové komise se shodly, že do 4. 4. 2024 nebylo invalidity na základě lékařských zpráv dosaženo. Naopak až neurologické vyšetření dne 4. 4. 2024 prokazuje zhoršení zdravotního stavu oproti předchozím vyšetřením, což potvrzuje i vyšetření evokovaných potenciálů dne 18. 4. 2024.

15. Krajský soud neshledal pochybení žalované, ani pokud jde o posouzení podání žalobkyně ze dne 4. 2. 2025 nadepsané „žádost o změnu data přiznání důchodu“ a doručené žalované dne 5. 2. 2025 jako podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí, neboť z obsahu podání vyplývá, že jde o námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Toto podání navazovalo na prvostupňové rozhodnutí ze dne 23. 1. 2025, č. j. R-23.1.2025 – 422/735 607 5562, které bylo žalobkyni doručeno dne 31. 1. 2025. Žalobkyně v podání namítá nesprávně zjištěný skutkový stav týkající se její invalidity a jejího vzniku.
16. Při přezkoumání rozhodnutí soud respektoval ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.
17. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
18. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.
19. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně nebylo prokázáno jiné datum vzniku invalidity a stupně invalidity, soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20. 1. 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.